

Zápis z obhajoby disertační práce

Student:	Jaroslav Horáček
Datum narození:	7. 5. 1986
ID studia:	26953783
Studijní program:	Obecná teorie a dějiny umění a kultury
Studijní obor:	Dějiny výtvarného umění
Název práce:	Aby se pozornost k významu památek obrátila. Obraz památkové péče v Čechách v době po založení Ústřední komise.
Jazyk práce:	čeština
Jazyk obhajoby:	čeština
Školitel:	prof. PhDr. Lubomír Konečný
Oponenti:	PhDr. Taťána Petrasová, CSc. Mgr. Michal Novotný, Ph.D.
Datum obhajoby:	29. 2. 2024
Místo obhajoby:	FF UK, Celetná 20, Praha 1, místnost č. 445
Termín:	řádný
Předseda komise:	prof. PhDr. Rostislav Švácha, CSc.
Přítomni:	dle prezenční listiny

11:03 prof. Švácha jako předseda komise zahájil obhajobu, seznámil komisi s doktorandem a přítomnými oponenty.

11:04 doc. Biegel přečetl za nepřítomného školitele prof. Konečného celkové hodnocení studia p. Horáčka.

11:06 student poděkoval za uvedení své obhajoby, a k vybranému tématu sdělil, že se rozhodnul se svou disertací navázat na diplomovou práci, ale zvolil příliš široké zadání a teprve v závěru studia se mu podařilo téma zúžit do smysluplného textu a soustředit se jen na 50. a 60. léta 19. století.

11:20 dr. Petrasová komisi seznámila s hlavními body svého oponentského posudku, vypíchlá klady a zápory doktorandova textu, velmi ocenila, že se věnoval neprobádanému a neprozkoumanému tématu, což bere jako největší plus předložené práce, dle jejího mínění se měl J. Horáček více věnovat konzultacím a diskusím s odborníky z jiných „spřízněných“ oborů, na základě čehož by se objasnily mnohé nejasnosti a vytvořil by se tak pevnější ideový základ pro autorovy myšlenky a badatelské závěry, to považuje za zcela neopominutelné, ale i přes tuto výhradu předloženou disertační práci ráda doporučuje k obhajobě, neb je si vědoma jejího vědeckého přínosu a studentova vynaloženého úsilí a energie.

11:26 dr. Novotný ocenil, že autor se věnoval období začátku vlastní památkové péče a dále i detailnímu zmapování osobností, které nejsou příliš známé, vidí v práci velký potenciál a shledává ji jako velmi kvalitní. Jako pozitivum vidí autorův důkladný průzkum a probírku archivních materiálů, převážně korespondence, jako negativum nevyjasnění základních pojmů v minulosti a poté v současnosti, což působí trochu nejasně a zmatečně. Ptá se, co J. Horáček myslel tím, že J. E. Vocel má vlastnosti soudobého památkáře?

11:33 Student děkuje za posudky oponentů a cení si jejich kritických postřehů. Uznává jejich výtky, i to, že je z textu znát, že ho zpracované materiály poněkud „pohltily“ a jejich šíře zabránila tak většímu odstupu a nadhledu. Předpokládá, že se k probádanému materiálu ještě vrátí a bude moci využít rad a doporučení oponentů. Vocel na něj působí soudobým dojmem z toho důvodu, že má ono patřičné vzdělání, k oboru přistupuje s erudicí, bere zřetel na výpovědní dějiny objektu či předmětu, věnuje se důkladnému průzkumu a popisu, vypořádává se s topografií, se stávajícím dostupným odborným i dalším dochovaným materiálem. Do doby Vocelovy byla památková péče silně a úzce svázána s dějinami umění, neexistovalo žádné speciální „památkářské“ vzdělávání, tehdejšími badatelům pomáhalo jejich vlastní bádání i směr vzdělání, všeobecný přehled, autorita osobní či autorita funkce, i lokální patriotismus, z čehož vyplývá různý přístup k zachování památky a péči o ni.

11:50 Předseda komise prof. Švácha zahájil diskusi. Z pléna zazněl dotaz, jak to doktorand myslí s uváděným rozdílem mezi památkovou péčí rakouskou a pruskou a saskou? J. Horáček myslí, že je to v tom, že rakouská je převážně státní, kdežto v Německu byla řešena na základě spolků a sdružení. Doc. Biegel se domnívá, že to není rozdílné, ale doplňující. Prof. Prahel se táže, jak vypadala situace v Horních Uhrách. Doktorand se tímto regionem nezaobíral a bere to jako podnět pro další bádání. Dále se hovořilo o jednotlivých konzervátorských osobnostech (E. Nostitz-Rieneck, F. Thun-Hohenstein) a dr. Adamcová se ptala na kauzu restaurování Karlova mostu po povodni v r. 1890. Závěrem debaty komise shrnula své náhledy a doporučila autorovi, jak práci dotáhnout a připravit ji k případnému publikování. Nutný je odstup, celostní nadhled a řádné rozpracování závěru, zaměřit se na pojmosloví, doplnit obrazovou přílohu, vše řádně pojmenovat a shrnout nejen kvůli příštím čtenářům, ale i kvůli sobě, tedy „zjistit, co se vyvádalo“. Prof. Švácha doporučuje i zařazení do širšího evropského kontextu. Pro budoucnost je práce kvalitní referenční základnou pro další badatele.

12:10 Diskuse i samotná obhajoba byla ukončena a komise zahájila neveřejné zasedání o klasifikaci obhajoby disertační práce bez přítomnosti doktoranda a oponentů.

12:15 Předseda komise seznámil studenta a přítomné s výsledkem obhajoby: komise hlasovala pomocí hlasovacích lístků, počet členů komise 6 osob, přítomno členů komise 4, kladných hlasů 4, záporných hlasů 0. Obhajoba disertační práce byla klasifikována jako **prospěl**. Výsledek byl oznámen doktorandovi a všichni členové komise mu blahopřáli k získanému titulu.

Zapisovatel: Marcela Špačková

Jméno a podpis předsedy komise:
prof. PhDr. Rostislav Švácha, CSc.

Jméno a podpis dalšího člena komise:
doc. PhDr. Richard Biegel, PhD